

A Fővárosi Ítéltábla a Kovács ElődÜgyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Szabó Beátaügyvéd által képviselt alperes ellen tisztességtelen szerződési kikötés érvénytelenségének megállapítása, kártérítés megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. március 25-én kelt 31.G.41.874/2012/7. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000,- (Húszezer) Ft + áfa másodfokú ügyvédi munkadíjat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes a nevére, 9.900,- GBP összegben 2010. október 25-én kiállított csekk beváltása érdekében felkereste az alperes váci fiókját. Az alperes tájékoztatására, miszerint ahhoz, hogy a felperes hozzájusson a csekken feltüntetett összeghez, szükséges a csekk átruházása, továbbá az, hogy a csekk devizanemének megfelelő bankszámlát nyisson az alperesnél, amely devizaszámlán jóváírásra kerül a csekk ellenértéke, a devizaösszeg, a felperes 2010. október 27-én bankszámlaszerződést kötött az alperessel, GBP devizanemű lakossági devizaszámla vezetésére.

A 2. pont szerint megállapodtak, hogy a bankszámla vezetésére irányadó az alperesnek a szerződés részévé váló üzletszabályzata, a lakossági bankszámlára és betétszámlára, valamint a számlatulajdonos által igénybe vett szolgáltatásokra vonatkozó általános szerződési feltételei, és a szolgáltatások ellenértékéről, egyéb feltételeiről szóló hirdetménye is. A felperes kijelentette, hogy mindezek tartalmát megismerte, magára nézve kötelezőnek fogadja el.

A 3. pont szerint a bankszámlán nyilvántartott követelés után kamat jár, a számlatulajdonos a banki szolgáltatásokért ellenértéket fizet. Mindezek típusát, mértékét, elszámolásának idejét és módját az alperes hirdetménye tartalmazza.

A bankszámlaszerződés megkötésével egyidejűleg, „csekk befizetés ügyfél számlára” megnevezéssel bizonylat is kiállításra került, amelyet mindkét fél aláírt. Az okirat adatai között szerepelt a számlatulajdonos felperes neve, az aznap nyitott devizaszámlájának banki azonosítója, befizetett összegként 9.900,- GBP, továbbá a

költség és járulék rovatban csekk megvásárlása díjaként 99,- GBP. A közlemény rovat azt tartalmazta, hogy: „A bank visszakereseti jogával kapcsolatos kitélt a hirdetmény tartalmazza”. A bizonylat befizető adattal kapcsolatos rovata nem került kitöltésre.

Az alperesre átruházott csekk ellenértékeként az alperes jóváírta a 9.900,- GBP-nek a megvásárlás díjával csökkentett összegét, a felperes devizaszámláján. A felperes a - forgatmánnyal rá átruházott - csekket átadta az alperesnek.

A szerződéskötéskor hatályos alperesi hirdetmény 3.5. pontja kimondta, hogy a bank a megvásárolt, vagy beszedésre átvett csekk tekintetében jogosult minden követelését a csekket benyújtó ügyféllel szemben érvényesíteni, amely a csekk fedezetlensége vagy a partnerbank által felszámított költség miatt keletkezett.

Az alperes általános szerződési feltételei (a továbbiakban: ÁSZF) 3.2.3. pontja szerint a bank a számla javára beszedésre vagy azonnali jóváírásra devizában vagy forintban kiállított csekket fogad el, a hirdetményben meghatározott feltételekkel. Fenntartja a jogot, hogy amennyiben az azonnali jóváírás - megítélése szerint - kockázatos (így különösen lejárt vagy gyanús csekk esetén), a csekket csak beszedésre vegye át.

A 3.2.4. pont szerint a bank a megvásárolt vagy a beszedésre átvett csekk tekintetében jogosult minden követelését a csekket benyújtó ügyféllel szemben érvényesíteni, amely a csekk fedezetlensége vagy a partnerbank által felszámított költség miatt keletkezett (visszakereseti jog).

Az ÁSZF 10.10. pontja úgy szövelt, hogy a bank jogosult arra, hogy a számlatulajdonosnak a bankkal szembeni, bármilyen jogcímen fennálló tartozása kiegyenlítése érdekében a követelését esedékességkor a számlatulajdonos banknál vezetett bármely számlájával szemben elszámolja, illetve a számlatulajdonos egyéb számláján alapuló, vagy a bankkal szemben egyébként fennálló követelésébe beszámítsa.

Az alperes üzletszabályzatának az ellenértékkel, hirdetménnyel kapcsolatos 2.7.1. pontja úgy rendelkezett, hogy az ügyfél a bank által nyújtott szolgáltatásokért, teljesített megbízásokért kamatot, jutalékot, kezelési költséget, illetve egyéb díjat (a továbbiakban együttesen: ellenérték) köteles fizetni, amelyeknek a mértékét a mindenkor hatályos hirdetmény, illetve a szerződés tartalmazza. A hirdetmény tartalmazza továbbá az egyes szolgáltatás nyújtásának, a megbízás teljesítésének egyéb speciális feltételeit is.

Az üzletszabályzat 2.9.3., 2.9.4. pontjai szerint az ügyfélnek bármely olyan vagyontárgya, joga vagy követelése, amely a bankkal fennálló üzleti kapcsolata során a bank birtokába jut, és amely egyébként az ügyfél szabad rendelkezése alatt áll, külön biztosítéki szerződés kikötése nélkül is zálogként és/vagy óvadékként szolgál, a banknak az ügyféllel szembeni követelései biztosítékaul. Amennyiben valamely biztosítékul szolgáló jog gyakorlása vagy követelés érvényesítése esedékessé válik, a bank jogosult a jogot gyakorolni, a követelést érvényesíteni.

A felperes a 2010. október 27-én nyitott devizaszámláját nem egyedül az aznapi banki ügylettel kapcsolatban vette igénybe, hanem ezt követő további ügyletek lebonyolítására is, rendelkezett a számla egyenlege felett.

A felperes által átruházott csekket az alperes eredménytelenül mutatta be a címzettnek, a londoni ... Bank részére. Mivel a csekk fedezetlen volt, az

intézményezett bank nem teljesített.

Erről az alperes a 2010. november 11-én kelt levelében tájékoztatta a felperest, és közölte, hogy a csekk fedezetlen volta miatt érvényesítheti a visszkereseti jogát, az általános szerződési feltételek 10.10. pontjának megfelelően, amennyiben a tartozás nem kerül rendezésre.

Az alperes ezt követően megterhelte a felperes GBP-ben vezetett devizaszámláját, amelynek eredményeként az - kellő fedezet hiányában - negatív egyenlegűvé vált, ezen túl pedig zárolta a felperesnek az alperesnél vezetett további - pozitív egyenleggel bíró, EUR és USD devizanemű - bankszámláit.

A felperes a 2010. december 1-jén kelt levelében kérte az alperestől a bankszámlái feloldását, a terhelés törlését, és sérelmezte, hogy a csekk 2010. október 27-i megvásárlásakor nem kapott kellő tájékoztatást a lehetséges kockázatokról, az alperes visszkereseti jogának tartalmáról.

Az alperes a 2011. március 18-én kelt válaszlevelében kifejtette, hogy 2010. október 27-én megelőlegezte a csekk ellenértékét, ami jóváírásra került a felperes GBP devizanemben vezetett bankszámláján, és a csekkvásárlás hirdetmény szerinti díját a számlán terhelte meg. Közölte azt is, hogy a Barclays Bank 2010. november 10-i értesítése szerint az intézményezett bank nem teljesített fizetést a csekkre, azzal a megjegyzéssel, hogy „fizetés leállítva-lopott csekk”. Ezért az alperes megterhelte a felperes bankszámláját, egyrészt 9.900,- GBP összeggel, továbbá 15,- GBP összegben a külföldi bankköltséggel és az alperesi hirdetményben kikötött, a fizetetlen csekk 3.000,- Ft-os díjával. Rögzítette, hogy a visszkereseti jogával kapcsolatos rendelkezések a hirdetmény - levelében idézett - 3.5. pontjában találhatóak, valamint azt is, hogy a felperes tartozásának kifizetése előtt nem áll módjában feloldani a zárolást.

A felperes kezdeményezésére a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: PSZÁF) előtt eljárás indult az alperessel szemben. A PSZÁF az FK-I/B-8463/2011. számú határozata szerint - a panaszkezelésre vonatkozó jogszabályi rendelkezések megsértése miatt - megtiltotta a további jogsértő magatartások folytatását az alperes részéről. Azt állapította meg ugyanis, hogy az alperes a 2010. december 15-ei levelében nem adott indokolással ellátott választ a felperes kifogásaira, azt első ízben csupán 2011. március 18-án tette meg. A fogyasztókkal szembeni kereskedelmi gyakorlat tekintetében a PSZÁF nem állapította meg a felperes által állított jogsértést.

A 2012. június 1-jei összesített bankszámla-kivonat szerint a felperesnek az alperesnél vezetett EUR devizaszámlája 729,17,- euró, GBP devizaszámlája - 10.861,36,- GBP, USD devizaszámlája pedig 1.308,72,- USD egyenleget mutatott.

2012. augusztus 23-án a felperes nem tudott felvenni 100,- euró összeget az alperesnél vezetett EUR bankszámlájáról, annak zárolása miatt.

A felperes a 2012. október 27-én benyújtott keresetében egyrészt annak megállapítását kérte a Ptk. 209. § (1), (2), (4) bekezdése, 209/A. § (2) bekezdése alapján, hogy az alperes által 2010. október 27-én kiállított bizonylaton szereplő tájékoztatás, miszerint a bank visszkereseti jogával kapcsolatos kitélt a hirdetmény tartalmazza, továbbá az alperes hirdetményének 3.5. pontja semmis, azok tisztességtelensége miatt. Kérte továbbá az alperes marasztalását kártérítés

jogcímén 100,- euró megfizetésében, a Ptk. 339. § (1) bekezdése alapján.

Arra hivatkozott, hogy a hirdetmény 3.5. pontja és a 2010. október 27-i, csekk befizetés ügyfélszámlára megnevezésű bizonylaton feltüntetett tájékoztatás, amely szerződési feltételnek minősült, azért tisztességtelen, mert a bizonylaton szereplő visszkereseti jogra vonatkozó utalás úgy került feltüntetésre, hogy ezt a kitélt maga a hirdetmény nem tartalmazta. Mivel a hirdetmény a visszkereseti joggal kapcsolatos kifejezést egyáltalán nem rögzítette, az a hirdetmény alapján nem volt kitölthető tartalommal, ennél fogva azt a hamis látszatot keltette, hogy az alperes az adott ügyletre vonatkozó jogszabályi előírásoktól eltérő feltételeket alkalmaz. Mivel a hirdetmény 3.5. pontjának második mondata nem az ügyletre vonatkozó lényegi rendelkezések között, hanem a díjak, jutalékok címszó alatt, elrejtve szerepel, álláspontja szerint az nem volt azonosítható az alperes visszkereseti jogával, a fogyasztótól elvárható figyelmességgel és körültekintéssel. Állította, hogy a csekk átruházására irányuló szerződésben foglalt kitétel zavaros és érthetetlen, a Ptk. 209. § (4) bekezdése szerint semmis.

Hangsúlyozta azt is, hogy a 2010. október 27-i bankszámlaszerződés megkötésére az alperes akként szóló tájékoztatása miatt került sor, hogy a csekkel kapcsolatos felperesi igény elintézésének módja a devizaszámla megnyitása. A felperesnek ugyanakkor nem volt eredetileg szándéka, hogy bankszámlaszerződést kössön az alperesnél.

Megjegyezte azt is, hogy az alperes nem kellő tájékoztatása a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Fktv.) hatálya alá esik, ami kártérítési felelősséget eredményez.

Kártérítési igénye tekintetében azt adta elő, hogy az EUR devizanemben vezetett bankszámlájának zárolása miatt nem tudott hozzájutni annak pozitív egyenlegéhez 2012. augusztus 23-án, a felperesnek a felvenni szándékozott 100,- euró összegben kára keletkezett. Állította, hogy az alperes jogellenesen zárolta a bankszámlát, mivel nem volt jogosult más devizanemben vezetett számlák zárolására.

Az alperes az ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

A tisztességtelen feltételekre alapított kereseti igénnyel szemben elsődlegesen a megtámadási határidő elmulasztására hivatkozott.

Előadta továbbá, hogy a támadott kikötések nem tartalmaznak indokolatlan, egyoldalú előnyt az alperes javára, az alperest megillető visszkereseti jog a csekkrendelet szabályain alapul és annak teljes egészében meg is felel. Mivel a feltételek megfogalmazása világos, és érthető, továbbá megfelel a jogszabályi előírásoknak, nem támadhatóak tisztességtelenség miatt a Ptk. 209. § (4) bekezdése szerint. Utalt arra, hogy a visszkereseti jog tartalma a hirdetmény 3.5. pontjának második mondatában került kifejtésre, hogy magát a szabályozást tartalmazza a hirdetmény. Az általános szerződési feltételek 10.10. pontja a hirdetménnyel azonos módon rögzíti a visszkereseti jogot, a kifejezés feltüntetése mellett.

Hangsúlyozta, hogy a devizaszámla-szerződés megkötésekor a felperes megismerte és elfogadta az alperes általános szerződési feltételeit.

A kártérítési igénnyel szemben előadta, hogy az üzletszabályzat 2.9.3. pontja alapján jogosult volt zálogjog érvényesítésére, továbbá arra, hogy óvadékként, biztosítékként használja fel a felperes valamennyi, alperesnél vezetett bankszámláját. Ezért a fedezetlen csekkből eredő követelése biztosítékaként jogszerűen zárta a felperes egyéb számláit, jogszerűen tagadta meg az EUR számláról való kifizetést.

Az elsőfokú bíróság a 2013. március 25-én kelt 31.G.41.874/2012/7. számú ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 39.396,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felek között 2010. október 27-én két különálló jogügylet jött létre, egyfelől a Ptk. 529. § (1) bekezdése szerint GBP devizaszámla-szerződés, továbbá attól különálló jogügyletként - az 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban Hpt.) 3. § (1) bekezdés h) pontja szerinti pénzügyi szolgáltatásként megkötött - csekkátruházás.

Figyelemmel arra, hogy mindkét jogügylet fogyasztói szerződésnek minősült a Ptk. 685. § d) és e) pontjai szerint, az elsőfokú bíróság leszögezte, hogy a szerződéses feltétel tisztességtelenségének jogkövetkezménye a Ptk. 209/A. § (2) bekezdése alapján a semmisség volt, ezért nem vezethetett eredményre a megtámadási határidő elmulasztására alapított alperesi védekezés.

Megállapította, hogy - a bankszámlaszerződés részévé vált általános szerződési feltételek (ÁSZF) 3.2.3. pontja szerint - az alperes nem beszédre vette át a perbeli csekket, hiszen annak ellenértékét nyomban jóváírta a felperes számláján. A csekk adásvételére vonatkozó megállapodás értelmében a felperes vételár ellenében ruházta át a csekket az alperesre. Az alperes az általa nyújtott banki szolgáltatás ellenében vállalta benyújtani a csekket a felperes helyett az utalványozott bank felé, jogosult volt felszámítani a hirdetményben rögzített külön díjat. A csekkátruházás ellenértéke a csekk névértéke volt, az alperes az általa fizetendő - a bankszámlán jóváírásra kerülő - vételárba beszámította a szolgáltatásáért fizetendő díjat.

Az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy az ügylet lényege a csekk jóváírásra történő elfogadása volt, a jóváírás - a csekk irányadó devizaneme okán - csak ugyanabban a devizában vezetett bankszámlán történhetett meg. A csekkátruházáshoz szükséges volt az azonos devizanemben vezetett bankszámla megnyitása. Az alperes az átruházás ellenértékét nyomban megfizette, amelyet a perbeli bizonylat - annak ellenére, hogy tévesen, készpénzes teljesítésre utaló adatokat tartalmaz - igazolt.

Megállapította továbbá, hogy az értékpapírnak minősülő csekk átruházása - a Ptk. 338/B. § (2)-(3) bekezdésében foglalt általános szabályokon túl - a 2/1965. (I.24.) IM rendelet (a továbbiakban: Csekkrendelet) 14-18. §-ai szerint, szabályosan, üres forgatmánnyal történt.

Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy jogszabály, a Csekkrendelet 40-48. §-ai szabályozzák a fizetés hiányában fennálló megtérítési igényt, és azt is, hogy a perbeli bizonylaton feltüntetett szöveg, miszerint a visszkereseti jogra vonatkozó kitélt a hirdetmény tartalmazza, nem minősült szerződési feltételnek, attól függetlenül, hogy a hirdetmény nem alkalmazta ezt a kifejezést. A bizonylaton

szereplő megjegyzés csupán az okiraton nyújtott, egyebekben tényszerű alperesi tájékoztatás volt.

Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az alperes hirdetményének 3.5. pontjában rendezett visszkereseti jog - tartalmában - megegyezik a Csekkrendeletben szabályozott megtérítési igénnyel, továbbá azt is, hogy a Ptk. 209. § (1)-(2), (4), (6) bekezdése, 209/A. § (1)-(2) bekezdése alapján azért nem találta tisztességtelennek a hirdetmény keresettel támadott rendelkezését, mert az egyértelműen, érthetően, világosan, továbbá az ott rögzített feltételek céljának, az ügyfelek tájékoztatásának megfelelően tartalmazta, hogy az alperes milyen feltételek mellett nyújt bizonyos szolgáltatásokat, számít fel díjakat, amely rendelkezések a csekk jóváírásra történő beszedése esetén is irányadóak voltak. Mivel a Csekkrendelet értelmében megillette az alperest a hirdetményben szereplő jogosultság, nem volt tisztességtelennek tekinthető a jogszabály előírásainak megfelelően meghatározott szerződéses feltétel a Ptk. 209. § (6) bekezdése szerint.

A felperes által sérelmezett alperesi tájékoztatással kapcsolatban az elsőfokú bíróság megjegyezte egyfelől azt, hogy a felperes elfogadta az alperes tájékoztatását, miszerint a csekk megvásárlásához szükséges volt az azonos devizanemben vezetett bankszámla megnyitása. Utalt továbbá arra, hogy a jóváírásra átvett csekk esetén elengedhetetlen volt a GBP devizanemű bankszámla, illetőleg a felperes a perbeli ügyletet túlmenően is használta a csekkügylet lebonyolítása érdekében megnyitott devizaszámlát.

A kártérítés jogcímén támasztott kereseti igénnyel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság megállapította az alperes jogellenes magatartását amiatt, hogy az üzletszabályzat 2.9.3., 2.9.4. pontjai csak a követelés bankszámla terhére való érvényesítést tették lehetővé, a bankszámlák zárolását, a pozitív egyenlegű bankszámlák óvadékként, zálogként való kezelését nem. Amiatt nem találta alaposnak a kereseti igényt, mert a felperes nem bizonyította az érvényesíteni kívánt kárát, annak bekövetkezését, ugyanis a felperes által megjelölt 100,- euró továbbra is része a vagyonának, megtalálható az alperesnél vezetett, pozitív egyenlegű devizaszámláján. Az EUR devizaszámla zárolásából eredő esetleges kár nem a devizaszámlán meglevő összeg tekintetében, hanem a sikertelen készpénzfelvétel esetleges többletköltségében jelentkezhetett volna.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását és a keresetének megfelelő döntés meghozatalát kérte.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a tisztességtelenség vizsgálata során a Ptk. 209. § (2) bekezdésébe ütközően járt el, mert nem értékelte a szerződés létrejöttéhez vezető körülményeket. Hangsúlyozta ezzel kapcsolatban, hogy a 9.900,- GBP összegű csekk beváltása végett kereste meg az alperest, akitől azt a tájékoztatást kapta, hogy a csekket a beváltáshoz szükséges devizaszámla megnyitását követően vásárolja meg. Nem adott azonban tájékoztatást arról, hogy milyen kockázatokkal kell számolnia a felperesnek, hogy melyek a fedezetlen csekk következményei, és arról sem, hogy a csekket beszedésre is átveheti.

Állította, hogy a „csekk befizetés ügyfélszámlára” megnevezésű bizonylaton levő, a visszkereseti jogra vonatkozó tájékoztatás a csekkátruházás körébe tartozó

szerződéses nyilatkozatnak minősült, amelyet az alperesi hirdetménnyel és az ÁSZF-fel együtt kellett értelmezni. A hirdetmény 3.5. pontja nem önmagában, hanem a bizonylaton feltüntetett tájékoztatásra figyelemmel minősült érthetetlennek, mivel a bizonylaton lévő tájékoztatás arra utalt, hogy a visszkereseti joggal kapcsolatos szabályok a hirdetményben megtalálhatóak. Mivel az alperes hirdetménye nem használta a visszkereseti jog kifejezést, nem lehetett egyértelmű a felperes számára, hogy milyen általános szerződési feltételek, kikötések vonatkoznak a megkötött jogügyletre. Álláspontja szerint nem volt elvárható laikus fogyasztótól, hogy a hirdetmény 3.5. pontjának második mondatát azonosítsa a visszkereseti joggal.

Állította ezért, hogy a perbeli, nem világos, nem érthető feltétel a Ptk. 209. § (4) bekezdése szerint tisztességtelennek minősült. Hivatkozott a 2/2012. (XII.10.) PK vélemény alapján arra is, hogy mivel a hirdetmény támadott kikötése a díjak, jutalékok címszó alatt, elrejtve szerepelt, amiatt is tisztességtelennek minősült, mert a szerkezeti kialakítása nem volt áttekinthető.

Álláspontja szerint tisztességtelenül járt el az alperes, amikor a csekk megvásárlásának feltételéül megkövetelte a devizaszámla nyitását, és amiatt is, hogy nem készpénzben, hanem devizaszámlán való jóváírással fizette a vételárat. Eljárása azt is eredményezte, hogy a fedezetlenséggel kapcsolatos megtérítési igényét szerződésből eredő igényé transzformálta, ezáltal megkerülve a csekkel kapcsolatos rövidebb elévülési időt. A csekk megvásárlásával járó lényeges körülmény elhallgatása tisztességtelen alperesi magatartás volt, illetve az Fktv. 3. §-a szerint jogellenes is.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az Fktv. 3. §-át, 6. §-át, 7. §-át, annak ellenére, hogy az alperes tisztességtelen, ezáltal jogellenes magatartása nem csak a kártérítés tekintetében bírt jelentőséggel, hanem a csekkátruházás vonatkozásában is.

A kártérítési keresete tekintetében hangsúlyozta, hogy amiatt következett be kára, hogy az EUR devizaszámláján nyilvántartott összeghez nem férhetett hozzá. Mivel az alperes megszüntette a felperes rendelkezési jogát a nyilvántartott összeg tekintetében, a felperes nem gyakorolhatta a tulajdonosi jogait, a bankszámlán levő összeg lényegében nem tartozott a vagyonába, a Ptk. 355. § (4) bekezdése szerinti kár, a vagyonban bekövetkezett értékcsökkenés bekövetkezett és megállapítható.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak érdemben helytálló indokaira tekintettel.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, és érdemben helytálló jogi következtetéssel utasította el a felperes keresetét.

A fellebbezéssel kapcsolatban arra mutat rá, hogy a perbeli bizonylaton levő tájékoztatás az alperes hirdetményére utalt, amelynek 3.5. pontja tartalmazta az alperes jogosultságát a csekk benyújtójával szembeni követelés érvényesítésére a

csekk fedezetlensége esetén, amely szabályozás megfelelt a Csekkrendelet 18. §-ában, 20. §-ában, 40-48. §-ában foglalt rendelkezéseknek. Annak ténye miatt, hogy a perbeli szerződéses feltétel a jogszabályi előírásoknak megfelelően szólt, indokoltan és helytállóan jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a kikötés nem minősülhetett tisztességtelennek a Ptk. 209. § (6) bekezdése szerint.

A másodfokú bíróság teljes egészében egyetértett az elsőfokú ítélet jogi indokolásával a tisztességtelenségre alapított semmisség megállapítására irányuló kereseti kérelem tekintetében.

A fellebbezéssel kapcsolatban rögzíti a másodfokú bíróság, hogy a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tekintetében állított jogsértés vizsgálata nem tartozott a polgári perben eljáró bíróság hatáskörébe az Fktv. 10. §-a szerint. Rámutat továbbá arra, hogy az elsőfokú eljárás során 2013. február 6-án tartott tárgyalásról felvett 3. sorszámú jegyzőkönyv tanúsága szerint - az elsőfokú bíróság kérdésére - úgy nyilatkozott a felperes, hogy kizárólag a kártérítési keresete jogalapjának körében kéri értékelni az Fktv. rendelkezéseire való hivatkozását.

A kártérítés jogcímén érvényesített kereset tekintetében az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a további bankszámlák zárolása jogellenes volt az alperes részéről.

Az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával ellentétben a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az alperes az EUR devizanemű bankszámla zárolásával az üzletszabályzat 2.9.3. pontja alapján, az ott kikötött zálogjogát gyakorolva járt el, összhangban a Ptk. 270. § (1) bekezdésében, 267. § (3) bekezdésében és 268. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel. Ezen szerződéses és jogszabályi rendelkezések értelmében - kiegyenlítettlen követelése miatt - az alperes jogosult volt korlátozni a felperes rendelkezési jogát a bankszámlái tekintetében, a bankszámla-követelések felett.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú ítéletnek a kár felmerülésével kapcsolatos jogi indokolásával. Megalapozottan, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által állított kár, a vagyoncsökkenés nem következett be.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - részben módosított indokolással - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költsége megfizetésére, annak mértékét a kifejtett tevékenységgel arányban a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5)-(6) bekezdései alapján, mérlegeléssel határozta meg.

Budapest, 2014. év március hó 13. napján

. Mika Ágnes s.k.

a tanács elnöke

. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

Dr. Kurucz Zsuzsanna s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

bíróági tisztviselő